

La Cambra exigeix al Govern espanyol un nou Pla d'Estabilització

- **Si finalment fos necessari l'accés al Fons d'Estabilitat, la corporació recolzaria la demanda.**
- **La Generalitat no té un problema de solvència, però se li demana un esforç molt més important que a l'Estat, difícil d'aconseguir en un any.**
- **Amb la reducció d'un terç del dèficit fiscal es podria eliminar completament el dèficit públic de la Generalitat i reduir l'endeutament.**

Barcelona, 31 de juliol de 2012.- La Cambra de Comerç de Barcelona demanada al Govern espanyol que presenti un nou Pla d'Estabilització que mantingui l'economia fermament arrelada a la zona euro. Aquest full de ruta ha de ser creïble i enfocat al llarg termini, que faci retornar la confiança als mercats i que marqui el camí que ha de seguir l'economia espanyola per créixer i desendeutar-se al mateix temps, en l'horitzó de 2020.

Aquesta és una condició imprescindible per seguir dins l'euro. Una sortida d'Espanya seria un escenari catastròfic per l'elevada factura energètica o la maquinària que importem amb una moneda fortament devaluada en relació al dòlar i a l'euro actual. Això afectaria també a la nostra indústria exportadora, que és a la vegada importadora; provocaria que el capital estranger es retirés del país i es desplomarien l'activitat i el nivell de vida, amb una pèrdua incalculable per a tota una generació.

És per això, que cal establir un **calendari de mesures d'estalvi enfocades a posar les finances públiques del país en una senda de sostenibilitat a llarg termini**. Això vol dir mesures que afecten als pilars de l'Estat del Benestar: pensions, sanitat i educació. I mesures de reforma en profunditat de les administracions públiques, entre d'altres. L'austeritat auto-imposada és la que ens permetrà recuperar el creixement a mitjà i llarg termini.

El que ara hi ha és sobretot un problema de liquiditat per falta de confiança en la nostra solvència com a país. No perquè no siguem capaços d'exportar —les nostres exportacions creixen a taxes similars o superiors a les d'Alemanya, els Estats Units o el Regne Unit—, sinó perquè **hi ha dubtes sobre la nostra capacitat per prendre i complir compromisos d'estabilització de les finances públiques a llarg termini**.

És per això que demanem un full de ruta o, en altres paraules, **un nou Pla d'Estabilització que mantingui la nostra economia fermament integrada a la zona euro**. El problema de liquiditat el pot resoldre a curt termini el Banc Central Europeu i si arribés a ser necessari que el Govern demanés l'accés al Fons d'Estabilitat, des d'aquesta Cambra ho recolzaríem com a última via per garantir el futur de l'euro al nostre país. Aquesta possibilitat, però, hauria d'anar acompanyada d'aquest full de ruta, que justifiqui què es fa amb l'ajut que es rep.

Avaluació del grau de compliment de l'ajustament de la despesa pública

Les dades d'execució pressupostària dels primers mesos de l'any 2012 ens mostren que les comunitats autònomes estan fent un gran esforç per reduir la seva despesa, fins i tot superior al del conjunt de l'Estat. I això que encara no estan tenint efecte el gruix de les mesures d'ajustament a les que s'han compromès.

Concretament, la despesa no financera del conjunt de comunitats autònomes s'ha reduït un 8,1% interanual en el primer trimestre de 2012, mentre que la de l'Estat ha augmentat un 12% en el període gener-maig¹.

La despesa de la Generalitat (sense empreses públiques i organismes) s'ha mantingut pràcticament estable en els primers cinc mesos de l'any². Recordem que el Pla de Reequilibri Financer de la Generalitat 2012-2014 estableix un ajustament de la despesa no financera del 13% per al conjunt de l'any 2012.

La Generalitat no té un problema de solvència, però a curt termini se li està exigint un ajustament de la despesa molt més important que a l'Estat. Díficilment es podrà assolir un ajustament d'aquesta magnitud en un sol any i, si es produís, tindria un impacte molt negatiu en l'economia catalana. Cal tenir en compte que el pressupost consolidat de la Generalitat representa el 15% del PIB català. Per tant, una reducció del consum i la inversió pública de l'ordre del 13% deprimirà encara més el PIB català.

Una forma d'alleugerir aquest impacte seria aconseguir una reducció del nostre dèficit fiscal amb la resta d'Espanya. El dèficit fiscal de Catalunya està al voltant del 8,6% de mitjana anual, mentre que el dèficit públic de la Generalitat a tancament de 2011 era d'un 2,6% del PIB. **Si s'aconseguís una reducció d'un terç en el dèficit fiscal, es podria eliminar completament el dèficit públic de la Generalitat, i fins i tot permetria reduir el seu nivell de deute.**

¹ En gran part a conseqüència de les bestretes a les comunitats autònomes, però també augmenten les partides de personal i altres transferències corrents, per exemple a la Seguretat Social.

² Cal tenir en compte que algunes mesures adoptades tindran impacte cap a final d'any: supressió paga extra, copagament sanitari, etc.